

Şimdi Ben

– MESUT ÇİFTÇİ · 21 Şubat 2025

Korkunun her halini bilirim ben,
Kilometrelerce uzaktan tanırım endişeyi,
Hasretleri ve özlemleri ise adım gibi,
Çile çekmeyi ve acıları da kimliğim gibi taşıyorum yüreğimde.
Hayat diye bana sunulan,
Payıma düşen yani,
Alnımın yazısı,
Taşlı, çakıllı, dikenli
Ve engebeli bir yoldur kaderimde.
Bu yol acımasız bir çöle çıkar gönlümde,
Benliğimde.

Öteki,
Bir başkası,
Bir haymatlos,
Bir istenmeyen olduğumdan,
Terk edilmekmiş,
Dalga geçilmekmiş,
Dinlenmemek,

Okunmamak,
Unutulmak,
Bilinmemekmiş pek umursamadığımdan,
Ben olduğumdan,
Benliğim böyle tıraşlandığından;
Heykeltıraşım tarafından,
Alışığım görülmemeye.

Sevgi burnumun ucunda da olsa göremem,
Aşka ise kördür gözlerim,
Her bir şeyi seçer de,
Aşkı, arkadaşı seçemez,
Sevgiyi, sevgiliyi göremez gözlerim.
Çünkü sevgiye hiç açılmamıştır yüreğim.
Hiç sevilmemiş,
Hiç beğenilmemiştir benliğim.
Ayazda kalmış düşlerim
Ve kaskatı kesilmiş kalbim.
Yaşarken öldürülmüş gibiyim.
Sevgisizliğe,
İlgisizliğe alışmış birisiyim.
Hisleri ziyan edildiğinden,
Artık hissizleşmiş
Yaşayan bir ölü gibiyim.
Şimdi ben...